

тойзи начинъ: въ торфа (растелината) въ която още се виждатъ клончетата, листата и пр., по подиръ природата прави буритъ въглища, отъ тия чернитъ камъни въглища и отъ тия най-сѣтни антрацита. Ще рѣче, торфа е най-младий и най-нечистий въглеродъ, а антрацита най-старий и най-чистий.

Торфътъ (растелина) е единъ видъ камъни въглища, въ които можемъ да намѣримъ още растителни остатъци, отъ които сѫ се образували.

Торфа се образува още въ настоящето време.

Буритъ въглища (лигнитъ) представляватъ едно землянисто, дървено или влакнесто въглеливо вещество съ бурий прахъ и съ 55—75% въглеродъ и значително количество битуминозно вещество. Горятъ лесно съ димящъ пламъкъ. Буритъ въглища, иматъ най-голѣмото распространение въ терциерната формация. Буритъ въглища даватъ по-малко топлина отъ чернитъ. Отъ тѣхъ получаватъ парафинъ, който служи за правене на парфинови свѣщи и пр.

Чернитъ въглища, представляватъ едно черно, лъскаво въгленено вещество съ 75—90% въглерода и по-малко количество битуминозни вещества, отколкото буритъ въглища. Горятъ съ ясенъ пламъкъ и издаватъ димъ, като испушта ароматическо битуминозна миризма. Образуватъ пластове въ по-старитъ формации (карбонска и пр.). Чернитъ камъни въглища се употребляватъ въ Европа като топливо отъ 100 години насамъ, а въ Китай отъ 1270 год. Колкото по-вече горятъ и даватъ силенъ пламъкъ толкова сѫ по-добри. Чрѣзъ суха дестилация се получава отъ тѣхъ газътъ за освѣтление. Въ България сѫ познати черни камъни въглища отъ диасъформация при Бълградчикъ, отъ флишенната формация при Трѣвна и пр.

Антрацитътъ е черно силно лъскаво и крѣхко въгленено вещество съ по-вече отъ 90% въглерода. Въ огъня изгаря при силното течenie на въздуха. Антрацитъ се намира въ силурската и пр. формации. Антрацита се намѣри въ България между Айтосъ и Бургасъ, въ камъните отъ едно-временно лавоизходение; екземпляри отъ тойзи антрацитъ се намиратъ въ природоиспитателната сбирка при областната реална гимназия въ Сливенъ.